

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/10/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124220222
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6124220222.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., Tolstého 20, Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Tolstého 20, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 106,37 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. 64C/60/2024-129 zo dňa 8.júla 2025 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že : I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 106,37 € a úrok z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 106,37 € od 04.08.2023 do zaplatenia všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Vo svojom rozhodnutí opísal zistený skutkový stav (pozri odsek 9. až 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku) a po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 132 ods. 1, 2, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, 2, § 153 ods. 1, 2, 3, § 191 ods. 1, § 215 ods. 1, 2, § 218 ods. 1 C.s.p. ; § 442 ods. 1,2,3, § 517 ods. 1,2, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 1, § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka ; ustanoveniami § 4 ods. 1, § 4 ods. 2, § 11 ods. 6,7,8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), keď uviedol, že nárok žalobcu sa odvíja od § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. ako aj od § 442 Občianskeho zákonníka. V konaní nebol sporný vznik a priebeh škodovej udalosti, ani to, že k škode došlo. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 03.07.2023, mal súd preukázané, že dňa 30.05.2023 došlo motorovým vozidlom poisteného žalovaného EČV: I., ktorého držiteľom bola A. E. k dopravnej nehode, pričom v dôsledku tejto nehody došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku dopravnej nehody a nutnosti opravy poškodeného vozidla si poškodený od žalobcu prenajal náhradné motorové vozidlo počas doby realizácie opravy jeho vlastného vozidla poškodeného poistencom žalovaného. Na základe zmluvy o nájme č. 698/2023 zo dňa 10.06.2023 poškodený užíval prenajaté náhradné motorové vozidlo zn. Hyundai i30 Combi MT, EČV: Y. od 10.06.2023 do 04.07.2023 s denným nájomným 55,00 €, zmluvným nájomným 41,00 €. Jednorazový poplatok za pristavenie a odobratie vozidla bol dohodnutý vo výške 30,00 € s DPH. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru zo dňa 04.07.2023 č. 8382023 splatnú dňa 19.07.2023 na sumu 1055,10 € s DPH za prenájom náhradného vozidla v trvaní 25 dní na základe čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie nájomného. Z Oznámenia o poistnom plnení od žalovaného zo

dňa 03.07.2023 vyplýva, že žalovaný daným listom oznámil žalobcovi, že mu poukázal poistné plnenie vo výške 948,73 € s odôvodnením priznania poistného plnenia len za obdobie 24 dní s tým, že denná výška nájomného nebola spochybnená a tiež zníženie o opotrebenie rozdiel technických hodnôt pred najazdením km TH1 a po najazdení 1453 km TH2, zníženie o 0,01 € za 1 km vo výške 50,84 € a vo výške 14,53 €. Spornou skutočnosťou bola celková dĺžka nájmu z hľadiska ukončenia opravy vozidla poškodeného a jeho prevzatia poškodeným, pričom dohodnutá výška denného nájmu nebola popretá, ako aj zníženie o opotrebenie rozdiel technických hodnôt pred najazdením km TH1 a po najazdení 1453 km TH2, zníženie o 0,01 € za 1 km vo výške 50,84 € a vo výške 14,53 € a nárok na úroky z omeškania.

1.2. Súd prvej inštancie uviedol, že sa v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitímácie. Dňa 04.07.2023 došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej malo dôjsť k postúpeniu sumy 1055,10 € s príslušenstvom, ktorá mala predstavovať pohľadávku poškodeného voči žalovanému, pochádzajúcu z faktúry vystavenej žalobcom. Súd dospel k záveru, že v tejto zmluve je presne špecifikovaný predmet zmluvy o postúpení, a to nezaplatená časť kráteného poistného plnenia, ako aj odplatný charakter samotnej pohľadávky. Tým mal súd preukázať aktívnu legitímáciu v spore. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu, táto je na strane žalovaného rovnako daná. Pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva priamo z § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poisťovateľ, t. j. žalovaný uhrádza poškodenému náhradu škody.

1.3. V danom prípade vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený sa v dôsledku náhodnej poistnej udalosti zavinenej škodcom - poisťovcom žalovaného dostal do situácie, že bol nútený si prenajať náhradné vozidlo. Súd prvej inštancie mal preukázané, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté vozidlo od 10.06.2023 do 04.07.2023 počas jeho opravy v autoservise a následne doručenia krycieho listu. Bolo preukázané a toto medzi stranami sporu nebolo sporné, že k nehode došlo dňa 30.05.2023, vozidlo bolo v autoservise odo dňa 02.06.2023, pričom po dobu opravy vozidla si prenajal náhradné vozidlo u spoločnosti žalobcu. Je teda preukázaná príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a užívaním náhradného vozidla poškodeným, po dobu, po ktorú bolo v autoservise vozidlo poškodené pri spomínanej dopravnej nehode. Nebyť poškodenia vozidla, ku ktorému došlo k nehode, poškodený by nemusel vyhľadať autoservis a dať si vozidlo opraviť, ale mohol svoje vlastné vozidlo užívať. Keďže však bol nútený dať vozidlo do opravy v autoservise, počas tejto doby si prenajal náhradné vozidlo, pričom z čestného prehlásenia poškodeného vyplýva, že prenájom náhradného vozidla počas tejto doby bol nevyhnutný z dôvodu že nedisponoval žiadnym iným motorovým vozidlom. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. Nevyhnutnú dobu potreby prenájomu nie je možné stotožňovať len s potrebou vykonania prác na oprave poškodeného motorového vozidla, ale nevyhnutnou dobou je doba, po ktorú nemohol poškodený objektívne motorové vozidlo užívať, pretože vozidlo bolo odovzdané na vykonanie opravy. Poškodený nie je schopný žiadnym spôsobom ovplyvniť ani dobu opravy vozidla, vzťahy medzi servisom a dodávateľmi, medzi servisom a zamestnancami servisu, spôsob organizácie práce v servise a nakoniec ani dobu, v ktorej samotná poisťovňa skončí prešetrovanie poistnej udalosti, a vystaví krycí list. Za opodstatnenú dobu prenájomu náhradného vozidla je potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Účelnosť vynaložených nákladov na zabezpečenie náhradného motorového vozidla súvisí so zabezpečením súkromných alebo pracovných potrieb. Možnosť využitia náhradného vozidla počas opravy vlastného motorového vozidla je formou určitej kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného. Náhrada nákladov za nájom náhradného motorového vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti, ktorú nezavinil, používať vlastné motorové vozidlo. Musel teda vynaložiť náklady na požičanie veci.

1.4. Žalovaný rozporoval dobu nájmu náhradného vozidla od ukončenia opravy a prevzatia opraveného vozidla poškodeným. Žalobcovi po prešetrení poistnej udalosti priznal nárok v rozsahu 24 dní. Pri

posudzovaní účelnosti a dôvodnosti nákladov aj z hľadiska časového rozsahu ich vyjadrenia je namieste zohľadňovať predovšetkým okolnosť skutočného obmedzenia poškodeného v možnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. Doba zotrvania vozidla v autoservise závisela od opravy vozidla a doručenia krycieho listu žalovaného autoservisu. Dĺžka opravy vozidla vyplýva aj z čestného prehlásenia poškodeného a odovzdávacieho a preberacieho protokolu, podľa 02.06.2023 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovaného dňa 04.07.2023 bolo vozidlo odovzdané poškodenému. Žalovaný počas konania však neuviedol žiadne konkrétne pochybenia poškodeného či žalobcu a súd ani z obsahu spisu nezistil prípadné pochybenia poškodeného, následkom ktorých by mohlo dôjsť k presiahnutiu primeranej dĺžky konania vrátane naplnenia prevenčných opatrení tak, aby sa nezvyšovala výška škody. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/107/2023, v ktorom odvolací súd zdôraznil, že je mu známou obchodnou praxou, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo(len) až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu, preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Odvolací súd nesúhlasí s obranou žalovaného, že uvedené svedčí o neoprávnenom zadržovaní veci autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatenj pohľadávke (§ 151s OZ) s vylúčením atypických následkov konania škodcu, ktoré sú z hľadiska škodovej udalosti pre vzniknutý následok podľa všeobecných životných skúseností ľahostajné a ktoré sa podieľali na vzniku škody iba prostredníctvom nezvyčajného reťazenia okolností“. Prvoinštančný súd poukázal aj na Nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie zdôraznil, že v prejednávacom prípade nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného (nákladmi za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu) inou „škodovou udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu (napr. servisu). Iná by bola situácia, ak by poškodený užíval náhradné vozidlo aj po doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti porušením všeobecnej prevenčnej povinnosti poškodeného správať sa tak, aby škoda nevznikla/škoda sa nenavýšovala) alebo ak by servis zadržieval vozidlo po uhradení ceny opravy, resp. doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti neoprávneným konaním servisu) atď. Záverom je potrebné akcentovať, že žalovaný nenavhol pred súdom prvej inštancie vykonať žiaden dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať prerušenie príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a uplatňovanou škodou. Poškodený z titulu poisťnej udalosti nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného, tak patria k oprávneným nárokom poškodeného. Pokiaľ dôjde k poškodeniu motorového vozidla, má poškodený nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo. Vo všeobecnosti platí, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že poškodený mal prenajaté motorové vozidlo len na nevyhnutnú dobu od 10.06.2023 do 04.07.2023. Práve za stavu, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu) zavinením poisťenca žalovaného, nemožno nepriaznivost' tohto stavu umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním v tom zmysle, aby počas opravy vozidla poškodený riešil daný stav inak než zapožičaním náhradného motorového vozidla (napr. používaním hromadnej dopravy), prípadne aby zisťoval a hľadal auto požičovne s najlacnejším nájomným. Takýmto prístupom by bol poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný, keď je už daným stavom výrazne obmedzovaný, hoci ho nezavinil. Navyiac nemožno akceptovať obranu žalovaného, aby si poškodený za účelom skrátenia doby nájmu náhradného vozidla uhradil opravu svojho vozidla po ukončení opravy, nakoľko táto by bola potom v rozpore s podstatou zákona č. 381/2001 Z.z. a Občianskeho zákonníka.

1.5. Súd prvej inštancie mal zato, že bolo dôvodné vychádzať z preukázanej dĺžky doby nájmu 25 dní podľa nájomnej zmluvy, protokolu o prenájme náhradného vozidla, čestného prehlásenia poškodeného a odovzdávacieho protokolu a nie zo žalovaným ničím nepodložených tvrdení o ukončení opravy vydaním faktúry zo dňa 30.06.2023 autoservisom. Doba nájmu rozhodne nebola ponechaná na ľubovôľu poškodeného, že náhrada za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo nebola uplatnená za dobu dlhšiu ako bol tento náklad účelný a nutný, t. j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody v dôsledku dopravnej nehody. Súd priznal náhradu za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo za celú dobu a to doručením krycieho listu teda za 1 deň, pokiaľ bolo toto vozidlo v autoservise v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Uplatnená náhrada nákladov len reparuje poškodenému stav, keď nemohol svoje vozidlo užívať. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou sú aj

náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Z ustanovenia § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. vyplýva, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na prenájom náhradného vozidla sa považujú náklady, ktoré boli účelne a nutne vynaložené na požičanie náhradného vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného vozidla je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej poistencom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do skončenia šetrenia škodovej udalosti žalovaným. Uvedené náklady by neboli vznikli, ak by poškodený mohol používať vlastné motorové vozidlo. Okrajovo súd dodal, aj ohľadom výšky denného nájomného, že z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal zo svojich peňažných prostriedkov uhradiť opravu autoservisu alebo urýchliť vydanie krycieho listu.

1.6. K odpočtu pevných prevádzkových nákladov a zmeny technickej hodnoty vozidla poškodeného vo výške 50,84 € a vo výške 14,53 € prvoinštančný súd uviedol, že žalovaný v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno a svoje zníženie poistného plnenia nielenže nepreukázal, ale súd konštatoval že tieto s nájomom náhradného vozidla ako jedného s poistných plnení nijako nesúvisia. Súd sa potom stotožnil s názorom žalobcu, že poškodený svoje poškodené motorové vozidlo nemohol využívať, preto neexistuje relevantný právny dôvod na krátenie poistného plnenia o zmenu technickej hodnoty vozidla, či prevádzkové náklady, predstavujúce v podstate to, čo by poškodený ušetril nepoužívaním svojho vozidla nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 948,73 € je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 106,37 € uplatnená dôvodne (uplatnená suma 1055,10 € - priznaná suma 948,73 € = žalovaná istina 106,37 €), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 C.s.p..

1.7. Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania, súd taktiež ako žalobca poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobcu) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. upravuje výlučne následky nesplnenia nepeňažnej povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si zníženého poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení zákona o PZP. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade zníženého (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie v uplatnenej výške 106,37 € a svojvoľne znížil poistné plnenie na 948,73 €. Ohľadom zásady „neminem laedere“ súd poukazuje na skutočnosť, že ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka zakotvuje všeobecnú preventívnu povinnosť počínať si tak, aby sa nikomu neškodilo (neminem laedere). Táto povinnosť je vyjadrená slovami, že každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Ide o ochranu života a zdravia, o ochranu majetku, o ochranu prírody a ochranu životného prostredia. Preventívnu povinnosť ukladá § 415 každému, t.j. tak fyzickým, ako aj právnickým osobám. Túto zásadu generálnej prevencie v prvom rade nerešpektoval a nedodrжал poistenec žalovaného, preto je právne irelevantné ju aplikovať na situáciu žalobcu resp. jeho právneho predchodcu.

1.7.1. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania zo sumy 106.37 € od 04.08.2023 do zaplattenia. Ukončenie poistného šetrenia nastalo dňa 19.07.2023 a od nasledujúceho dňa, t. j. od 20.07.2023 začala plynúť žalovanému 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. a uplynula 03.08.2023. Žalovaný sa dostal do omeškania od 04.08.2023. Súd priznal úroky z omeškania v zákonnej výške odo dňa, ako požadoval žalobca. Keďže úroky z omeškania neboli dohodnuté, prislúchali žalobcovi úroky zákonné, v súlade s ustanovením § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to úroky z omeškania o 9 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženú o 106,37 € (t. j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia.

1.8. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí do 60 dní samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p..

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) C.s.p., a žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žaloba sa v celom rozsahu zamietá a žalovaný má nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, alternatívne aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušila vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1. Žalovaný mal za to, že čo sa týka posúdenia nevyhnutnosti doby prenájmu náhradného vozidla aj dňa 04.07.2023 súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj vec nesprávne právne posúdil. Súd v bode 47. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že poškodený mal mať podľa jeho názoru prenajaté náhradné vozidlo len na nevyhnutnú dobu od 10.06.2023 do 04.07.2023. Táto argumentácia súdu je však v rozpore s jeho tvrdením uvedeným ešte pred tým v bode 46. odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde súd uviedol že pokiaľ by poškodený užíval náhradné vozidlo aj po doručení krycieho listu, došlo by k prerušeniu príčinnej súvislosti porušením všeobecnej prevenčnej povinnosti poškodeného správať sa tak, aby škoda nevznikla/škoda sa nenavýšovala. V danom prípade pritom z listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že k prerušeniu príčinnej súvislosti v dôsledku užívania náhradného vozidla aj po doručení krycieho listu došlo, nakoľko krycí list bol vystavený dňa 03.07.2023, pričom nájom náhradného vozidla v danom prípade trval až do 04.07.2023. Vzhľadom na vyššie uvedené máme preto za to, že prenájom náhradného vozidla aj dňa 04.07.2023 už nebol účelný a nevyhnutný. Navyiac treba dodať, že žalobca počas konania ani neuviedol žiadne konkrétne objektívne skutočnosti ktoré mali poškodenému brániť v tom, aby si poškodený opravené vozidlo vyzdvihol z autoservisu už dňa 03.07.2023. V tejto súvislosti podperne poukázal napr. aj na závery uvedené v bode 37. rozsudku Krajského súdu v Žiline spis. zn. 9Co/63/2025.

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Mal zato, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia dostatočne zaoberal spornými skutočnosťami, argumentáciou a dôkazmi strán, pričom jednotlivé dôkazy a námietky strán sporu vyhodnotil podľa svojej úvahy. Zároveň sa vysporiadal so skutkovými a právnymi okolnosťami žalobcom uplatneného nároku. Skutočnosť, že právne posúdenie veci súdom prvej inštancie nezodpovedá argumentácii žalovaného nezakladá automaticky záver o nesprávnosti daného právneho posúdenia. V prejednávanej spore je určujúca skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájomom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav. Žalobca mal za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023 (ďalej len „Nález Ústavného súdu SR“).

3.1. V predmetnej veci poškodený užíval náhradné vozidlo do najbližšieho pracovného dňa potom ako žalovaný doručil krycí list do dispozície autoservisu a ako náhle poškodený mal možnosť vyzdvihnúť si opravené vozidlo. V konaní bolo nesporné, že krycí list bol autoservisu doručený dňa 03.07.2023. Súčasne bolo zo strany žalobcu doložené do spisu čestné vyhlásenie poškodeného A. D. zo dňa

23.02.2025, ktorý v ňom jasne deklaroval, že nebolo v jeho možnostiach vyzdvihnúť si opravené vozidlo obratom v deň oznámenia o ukončení opravy a možnosti prevzatia si opraveného vozidla. S názorom a právnym posúdením veci z pohľadu žalovaného sa nemožno podľa nás v žiadnom prípade stotožniť, nakoľko je v rozpore s obsahom vykonaného dokazovania, keď poškodený resp. žalobca v predmetnom spore uniesol dôkazné bremeno ohľadom nutnosti a účelnosti užívania náhradného vozidla po dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise, po ktorú bol vylúčený z jeho používania, a to z dôvodu poškodenia jeho vozidla poisťovňou žalovaného. Poškodený v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou užíval náhradné motorové vozidlo do dňa 04.07.2023, kedy mu bolo umožnené opätovne užívať jeho opravené motorové vozidlo a kedy bolo z objektívneho hľadiska možné toto zo strany poškodeného prevziať. Predmetný deň pritom nasledoval ako najbližší pracovný deň po dni doručenia krycieho listu, z ktorého ak súd vychádzal, mal ho súčasne považovať za deň, s ktorým bol spojený začiatok plynutia lehoty na prevzatie opraveného motorového vozidla, a teda deň 04.07.2023 bol v tomto prípade dňom, do ktorého oprávnené poškodený užíval náhradné vozidlo v súvislosti s opravou jeho motorového vozidla poškodeného v dôsledku konania poisťovne žalovaného a nemožnosťou jeho užívania po dobu jeho zotrvania v autoservise. Žalobca mal za to, že do doby nájmu treba započítať nielen samotnú dobu opravy a skončenie šetrenia oznámením resp. plnením poisťovne, ale takisto aj primeranú lehotu na prevzatie si opraveného vozidla zo servisu. Za daných okolností je nutné zohľadniť i špecifickosť konkrétnej situácie a princíp spravodlivosti, kedy samotná potreba opravy poškodeného vozidla a prenájmu náhradného vozidla nebola dobrovoľným rozhodnutím poškodeného, ale naopak preňho obmedzujúcim a vnúteným stavom v dôsledku dopravnej nehody zavinenéj práve klientom žalovaného. Žalobca podotýka, že poškodený ani nemá dopredu vedomosť o tom ako dlho bude oprava jeho vozidla trvať, v tejto situácii by bol poškodený preto absolútne nespravodlivo postihnutý tým, ak by mal byť nútený byť neustále v pohotovosti a čakať ako „na ihlách“ na informáciu od autoservisu o možnosti vyzdvihnutia si opraveného vozidla, a následne zanechať všetku jeho bežnú dennú činnosť/prácu a „bežať“ do autoservisu za účelom okamžitého vyzdvihnutia svojho vozidla z autoservisu. Poškodený nemá vopred vedomosť o tom, kedy bude jeho vozidlo opravené, kedy bude poskytnuté plnenie žalovaným a kedy si bude môcť svoje vozidlo prevziať. Od poškodeného nemožno preto podľa nášho názoru spravodlivo žiadať, aby mal svoje osobné, pracovné či podnikateľské povinnosti zosúladené tak, aby ihneď v momente doručenia krycieho listu resp. v momente obdržania informácie od autoservisu musel ísť prevziať svoje opravené vozidlo, obzvlášť v skutkových okolnostiach prejednávanej veci. V tomto smere poukázal aj na ustanovenie § 122 Občianskeho zákonníka a mal zato, že prvým objektívnym dňom pre prevzatie opraveného vozidla z autoservisu je deň, ktorý nasledoval po dni ukončenia opravy a doručenia krycieho listu. Žalobca preto považuje náklady vynaložené na nájom náhradného vozidla za plne dôvodné, účelné a v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zapríčinenou poisťovňou žalovaného.

3.2. Žalobca vo vzťahu k rozsudku sp. zn. 9Co/63/2025, na ktorý poukazuje žalovaný uviedol, že predmetné rozhodnutie nepovažuje za dôvodné, nakoľko v predmetnom prípade ide o odlišnú dôkaznú situáciu. Pre podporu svojej argumentácie poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/7/2025, kde predmetom sporu bola obdobná skutková situácia a kde súd konštatoval nasledovne: „Správne uzavrel, že od poškodeného nemožno spravodlivo žiadať, aby mal svoje osobné a pracovné povinnosti zosúladené tak, aby si vozidlo prevzal ihneď, ako mu je táto skutočnosť oznámená servisom, t.j. v danom prípade v deň vykonania opravy. Poškodený nájom bezdôvodne nepredlžoval. Nájom náhradného motorového vozidla trval len nevyhnutný čas a náklady na nájomné boli nevyhnutnými a účelne vynaloženými nákladmi súvisiacimi so škodou spôsobenou na motorovom vozidle.“ Žalobca v konaní jednoznačne preukázal, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v autoservise za účelom jeho opravy. Naopak, práve žalovaný v konaní nepreukázal, že by poškodený mal reálnu a objektívnu možnosť prevziať si svoje vozidlo tak, ako tvrdí. Pokiaľ žalovaný uvádza, že poškodený si mohol svoje opravené vozidlo prevziať už dňa 03.07.2023, je na ňom tvrdenú skutočnosť aj preukázať. Žalovaný však skutočnosť, že poškodený si mohol, resp. mal prevziať vozidlo už v uvedený deň nijakým spôsobom nepreukázal a jeho tvrdenia ostali len v rovine nepodložených tvrdení.

4. Žalovaný v replike uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na argumentácii uvedenej už j v odvolaní podľa ktorej prenájom náhradného vozidla dňa 04.07.2023 po vystavení krycieho listu už nemožno považovať za účelný a nevyhnutný. V súvislosti s argumentáciou žalobcu uvedenou v jeho vyjadrení, týkajúcou sa potreby aplikácie § 122 Občianskeho zákonníka poukázal napr. aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/5/2025 - 115, kde Krajský súd v Žiline okrem iného taktiež uviedol, že „Pokiaľ žalobca súčasne v odvolaní namietal, že poškodená bola oprávnená si prevziať predmetné motorové vozidlo bez zbytočného odkladu. pričom poukázal na ust. § 122 Občianskeho zákonníka, v ktorom je upravené počítanie času v občianskom práve, odvolací súd považuje túto argumentáciu za nenáležitú. V danom prípade nebola poškodenej stanovená žiadna lehota a žiadna lehota na

prevzatie motorového vozidla jej ani neplynula. Poškodená sa mala správať v súlade § 415 Občianskeho zákonníka a oprávnenosť nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla rozhodne súvisela s objektívnym stavom nemožnosti užívania jej poškodeného motorového vozidla počas doby opravy. Po vykonaní opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovaného ako poisťovne, u ktorej mal škodca povinne zmluvne poistené svoje motorové vozidlo, odpadol objektívny dôvod užívania tzv. náhradného motorového vozidla." Žalovaný žiadal aby odvolací súd rozhodol v zmysle jeho odvolacieho petitu.

5. Žalobca v duplike uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava svojich doterajších vyjadrení, písomných podaní a argumentácie v tomto konaní, poukazujeme preto najmä na obsah nášho vyjadrenia k odvolaniu ako aj ostatných ústnych prednesov a predložených listinných dôkazov. Mal zato, že v konaní uniesol dôkazné bremeno, ktoré ho v tomto spore zaťažovalo a preukázal, že poškodený z objektívnych dôvodov nemal svoje vozidlo v jeho dispozičnej sfére v období od 10.06.2023 až do 04.07.2023, keďže v tomto čase sa nachádzalo v autoservise v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vinníkom - klientom žalovaného, a že nájom náhradného vozidla bol pre poškodeného v danom období nevyhnutný a účelný. Na podporu svojej argumentácie poukázal na aktuálny Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.07.2025, č. k. III. ÚS 322/2025-31 a Nález zo dňa 06.08.2025, č. k.: I. ÚS 291/2025-56, v rámci ktorého Ústavný súd SR poukazoval na ústavným súdom konštatovanú ústavnú udržateľnosť stanoveného účelu náhradného motorového vozidla, ktorým je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo; ako aj na ako aj účelnosť nákladov za nájom náhradného vozidla, ktorá zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie; a v neposlednom rade aj na primeranosť nákladov súvisiacich s prenájmom náhradného vozidla, ktorá je previazaná s kontinuálne pretrvávajúcou potrebou užívania tohto náhradného vozidla. Vo vzťahu k rozsudku sp. zn. 11Co/5/2025, uviedol, že v danom prípade išlo o odlišnú dôkaznú situáciu, vzhľadom k čomu označené rozhodnutie považuje za irelevantné k meritu veci.

6. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379, 380 ods. 1 C.s.p. v napadnutom rozsahu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu má odvolací súd zato, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci v zmysle § 215 ods. 1 C.s.p. V preskúmvanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania riadne zhodnotil, keď dôsledne rozviedol ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých jednotlivých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Súd prvej inštancie citoval ustanovenia C.s.p., Občianskeho zákonníka, zákona č. 381/2001 Z.z. ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Súd prvej inštancie s ohľadom na vykonané dokazovanie odôvodnil prečo považoval nárok žalobcu za dôvodný, keď detailne uviedol (pozri odsek 41. - 49. odôvodnenia napadnutého rozsudku) ako dospel k záveru, že poškodený mal prenajaté vozidlo len na nevyhnutnú dobu od 10.6.2023 do 4.7.2023 a táto doba nájmu rozhodne nebola ponechaná na ľubovôli poškodeného, že náhrada za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo nebola uplatnená za dobu dlhšiu ako bol tento náklad účelný a nutný, t. j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody v dôsledku dopravnej nehody a že len reparuje poškodenému stav, keď nemohol svoje vozidlo užívať. Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvej inštancie teda svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.) na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. v celom rozsahu stotožňuje.

9. Za nedôvodné považuje odvolací súd námietky žalovaného že čo sa týka posúdenia nevyhnutnosti doby prenájmu náhradného vozidla aj dňa 04.07.2023 súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj vec nesprávne právne posúdil, keď mal zato prenájom náhradného vozidla aj dňa 04.07.2023 už nebol účelný a nevyhnutný (pozri odsek 2.1.).

9.1. K námietkam, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd považuje potrebné uviesť, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

9.2. Čo sa týka nesprávneho právneho posúdenie veci ako odvolacieho dôvodu, odvolací súd poukazuje nato, že právnym posudzovaním veci súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné práva strany sporu. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú sporové strany podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci (odvolací dôvod upravený v § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, príp. zo skutočností dostatočne preukázaných vyvodil nezodpovedajúce právne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Súd prvej inštancie posudzujúc prejednávanú vec správne aplikoval ustanovenie Občianskeho zákonníka a zákona č. 381/2001 Z.z..

9.3. Odvolací súd rovnako plne súhlasí s myšlienkovou úvahou a na ňu nadväzujúcimi závermi konajúceho súdu, ktorý za účelné obdobie nájmu náhradného vozidla považoval dobu od prevzatia poškodeného motorového vozidla servisom až do momentu oznámenia poisťovne o ukončení likvidácie škodovej udalosti so stanovením výšky poistného plnenia za opravu vozidla, resp. až do jeho vydania poškodenému, keď je zrejmé, že túto dobu nájmu poškodený úmyselne, ani z nedbanlivosti nepredžil svojim konaním. Čakanie na krycí list poisťovne pritom spadalo do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, a to i podľa početnej súdnej judikatúry (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Cob/94/2023, 14Co/6/2025, 7Co/104/2024, 9Co/130/2025, 9Co/103/2025, 3Co/41/2025, Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/88/2023, 7Co/37/2022, 7Co/51/2024, 6Co/77/2023, 9Co/107/2023 6Co/77/2024, 6Co/57/2025 a iné). Tá akceptovala obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla dobou vykonávania opravy havarovaného motorového vozidla, ktorá je ukončená vtedy, keď má poškodený opäť možnosť užívať vlastné opravené motorové vozidlo. S prihliadnutím na účel prenájmu náhradného motorového vozidla, treba považovať nárok na refundáciu nákladov za jeho prenájom odôvodnený až do času, keď poškodený získal opäť možnosť užívať vlastné motorové vozidlo, čo bolo v danom prípade podmienené ukončením opravy a doručením krycieho listu poisťovne, k čomu došlo dňa 3.7.2023. Poškodený si prevzal opravené motorové vozidlo po výzve autoservisu dňa 4.7.2023, ktorý jeho opravu svojim konaním nijako nepredžoval a oboznámil ho o možnosti vyzdvihnutia opraveného vozidla postupom súladným so žalobcom prezentovanou zaužívanou obchodnou praxou. Ak si potom poškodený uplatnil náhradu za prenájom aj za tento deň (4.7.2023), t.j. za nasledujúci deň po doručení krycieho listu autoservisu je náhrada za prenájom aj za tento deň plne opodstatnená nakoľko až v tento deň sa vozidlo mohlo dostať po prvýkrát do dispozičnej sféry poškodeného na jeho ďalšie používanie a nemožno konštatovať, že náklady za tento deň sú bez ďalšieho neúčelné. Nie je možné reálne očakávať, že poškodený si okamžite po výzve v ten deň vie zabezpečiť svoje osobné, rodinné a pracovné povinnosti tak aby si motorové vozidlo okamžite vyzdvihol a preto nemožno konštatovať, že náklady za 1 deň nasledujúci po doručení krycieho listu sú bez ďalšieho neúčelné. Odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie má zato, že medzi nájmom náhradného motorového vozidla v dňoch od 10.6.2023 do 4.7.2023 a vznikom poškodenia na motorovom vozidle poškodeného, ktoré bolo odstránené opravou, tak existovala príčinná súvislosť a k jej pretrhnutiu nedošlo a preto za účelne vynaložené možno považovať náklady za prenájom náhradného vozidla po celú túto dobu.

9.4. V žalovaný odvolaní síce spochybňoval, že náklady, vynaložené za prenájom náhradného vozidla po dni skončenia opravy poškodeného motorového vozidla nie je možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody avšak z vykonaného dokazovania nevyplývalo

a nebolo preukázané, že by sa poškodený akýmkoľvek spôsobom zapríčinil o predĺženie doby trvania nájmu náhradného vozidla. Argumentácia žalovaného nebola preto dôvodná keď v tomto smere ani neunesol dôkazné bremeno a to s poukazom na závery v rozhodnutí ÚS SR sp. zn. III. ÚS 322/2025-31, že " skutočnosti podstatné pre posúdenie toho, že nájom náhradného vozidla po ukončení opravy - vystavení faktúry, bol neúčelný, mala tvrdiť a preukazovať žalovaná poisťovňa, keďže v prospech nej mali byť skutočnosti o tom, že sťažovateľovi nič nebránilo, aby si už opravené vozidlo prevzal predtým, ako vystavala krycí list. Bolo na žalovanej poisťovni tvrdiť a preukazovať skutočnosti rozhodné pre posúdenie toho, že ďalšie trvanie nájmu náhradného vozidla nebolo účelné."

9.5. V súvislosti s rozhodnutiami Krajského súdu v Žilina sp. zn. 9Co/63/2025, 11Co/5/2025 , odvolací súd uvádza, že nimi nie je viazaný, pričom sám vyššie citoval iné rozhodnutia odvolacích súdov ktoré zaujali rozdielne právne závery.

10. Odvolaním žalovaného (konkrétnymi odvolacími námietkami, skutkovou a právnou argumentáciou) ostatné nosné závery súdu prvej inštancie, ktorými odôvodnil meritórne vyhovie žalobe žalobcu (vo vzťahu k výške uplatneného nároku a úrokov z omeškania) rozporované neboli. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepodrobil napadnutý rozsudok prieskumu v tejto ostatnej časti a konštatovanie uvedeného vedie k záveru o správnosti posúdenia uplatneného nároku žalobcu ako dôvodného tak, ako to vyvodil súd prvej inštancie.

11. Vo vzťahu k ostatným námietkam žalovaného odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na zostávajúcu odvolaciu argumentáciu žalovaného odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

12. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto mu vznikol voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie do 60 po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 10 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).